

Een Koningskind

1 Petrus 2:1 t/m 10

Als inleiding dat wij geestelijk gesproken van adel zijn, dat wij een koninklijk priesterschap zijn maakt de apostel Petrus ons eerst duidelijk dat er zaken moeten verdwijnen uit ons leven, die niet bij deze koninklijke waardigheid passen.

1 Legt dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij,

Waarom staat hier: Legt dan af? Het verwijst naar drie verzen terug (vers 23 van hoofdstuk 1) waarin staat dat wij wedergeboren zijn.

En omdat wij wedergeboren zijn, uit God geboren, kunnen wij aan de vermaning van Petrus voldoen om alle kwaadwilligheid (letterlijk: alle boosheid) af te leggen.

Toen Mozes 12 verspieters uitzond om het beloofde land te verkennen, waren er 10

verspieters die in hun eigen kracht geloofden en zeiden: Het volk dat daar woont, is veel te sterk voor ons. Wij kunnen ze niet overwinnen.

Maar 2 verspieters geloofden in de kracht van God en spraken: Laat ons gerust optrekken; wij hebben een sterke God en Hij zal ons de overwinning geven.

Het gaat er om dat wij als Jozua in geloof om Jericho heen trekken en na zeven dagen zullen de muren vallen.

Petrus sprak op de Pinksterdag tegen het volk: God heeft Zijn Knecht doen opstaan en Hem tot u gezonden, om u te zegenen, door een ieder uwer af te brengen van zijn boosheden.¹

Het kost tijd; de muren van Jericho zijn niet na één dag ingestort maar door geloof in de kracht Gods zullen de muren vallen.

In het nieuwe verbond wil God ons zegenen, door een ieder van

¹ Hand. 3:26

ons af te brengen van zijn boosheden. Wat een zegen!

Maar ook afleggen alle kwaadsprekerij.

Kwaadspreken wordt met een oud Nederlands woord "achterklap" genoemd. Men zegt iets negatiefs over een ander, zonder dat hij of zij er zelf bij is. Dan moeten wij afleggen.

Wel kan het gebeuren dat men met een hart vol zorg over de toestand van een ander met een oudste broeder spreekt. Dat is geen kwaadsprekerij.

2 En verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid.

Zoals een pasgeboren kind met een schreiend verlangen kan huilen om de moedermelk, zo zullen wij verlangen naar de onvervalste melk van het woord.

Want daardoor kunnen wij opwassen, geestelijk opgroeien tot zaligheid, tot geluk.

3 Indien gij geproefd hebt, dat de Here goedertieren is.²

4 En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar.

Jezus Christus is de Hoeksteen van het huis Gods zoals Efeze 2:20 noemt, en het fundament is gelegd door de apostelen en de profeten en daarop mogen wij nu bouwen.

5 En laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus.

Hier wordt gesproken over "levende stenen" De naam Livingstone betekent: levende steen. Hij was een Britse zending.

² Psalm 34:9

En nu worden wij door Petrus opgeroepen om levende stenen te zijn om geestelijke offers te brengen. Die geestelijke offers zijn Gode welgevallig door Jezus Christus.

Onder het oude verbond bracht men dieren offers maar wij – in het nieuwe verbond – worden opgewekt om ons lichaam te stellen tot een offer. Dat lezen we in Romeinen 12:1 waar staat:

Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst.

Die eredienst duurt niet van 09.30 tot 12.00 uur maar is volcontinue. Het is een eredienst om ons lichaam tot een offer te stellen.

De vrouw vraagt aan haar man om een klusje te willen doen. De man heeft andere plannen maar doet het toch. Hij stelt zijn

lichaam tot een offer. Die geestelijke offers zijn God welgevallig, zo schrijft Petrus.

Ik kwam eens in een eredienst en boven de plaats van de spreker waren aan de wand deze woorden aangebracht: Liefde is een vrijwillig offer.³

En zo is het! En een rijmwoord luidt: *Maak het leven fijn door een offer te zijn!*

Hoe was de instelling van Paulus ten opzichte van een offerleven? Dat lezen we in 2 Cor. 12:15 waar staat: Ik voor mij zal zeer gaarne offers brengen, ja, mijzelf opofferen voor uw zielen.

6 Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen.

Hier haalt Petrus een schriftwoord aan uit Jesaja 28:16

³ Psalm 54:8

Het gaat er om dat wij in geloof in Zijn kracht zullen bouwen. In het geloof dat Christus in ons woont door Zijn heilige Geest.

7 U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoots en een rots der ergernis,

8 Voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn.

Voor ongelovigen en ongehoorzamen wordt deze Hoeksteen tot aanstoot en ergernis.

Wij zijn naar de voorkennis van God uitverkoren ⁴ maar ook het verzet tegen Christus en Zijn woord gaat niet buiten Gods raadsplan om.

⁴ 1 Petrus 1:2

9 Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht.

Als eerste in deze tekst wordt genoemd dat wij een uitverkoren geslacht zijn. En we zijn begenadigd met deze uitverkiezing vóór de grondlegging der wereld, zoals Efeze 1:4 het noemt:

Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht.

We zijn niet alleen een uitverkoren geslacht maar ook: Een koninklijk priesterschap.

Geestelijk gesproken zijn we dus van adel omdat wij koninklijk zijn en daarbij zijn wij ook priesters.

In vroegere tijden was het zo – bijvoorbeeld in Engeland – dat als de adel op jacht ging te paard, dat men dan bedienden mee nam om tijdens de jacht op het struikgewas te slaan, zodat daaruit wild te voorschijn kon komen.

Als dan de adel, die te paard zat, het wild te voorschijn zag komen, moesten ze natuurlijk niet op de bedienden gaan schieten maar op het wild dat te voorschijn kwam.

Ook al zijn wij koninklijk en van adel, wij hebben in ons dagelijks leven - als we de liefde willen najagen jegens elkander – te maken met wild dat te voorschijn komt.

Dat wild zit in ons eigen vlees en een "bediende" kan bijvoorbeeld een kleinkind zijn die een kopje van het servies breekt of eigen man, vrouw of kind die een opmerking plaatsen die iets van dat wild in ons vlees te voorschijn laat komen.

Dan gaat het er om, dankbaar te zijn voor de bedienden en niet op hen te schieten maar op het wild dat te voorschijn komt.

9a Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom.

Wij zijn een volk, Gode ten eigendom en behoren tot een heilige natie. Petrus denkt daarbij aan de woorden die de Heere tot Israël sprak in Exodus 19:6 waar staat:

En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk.

Onze geestelijke nationaliteit is dus dat wij hemelburgers zijn en behoren bij een heilige natie. Een volk Gode ten eigendom.

En gaat Petrus verder:

9b Om de grote daden te verkondigen van Hem.

In de grondtekst staat niet "daden" maar "deugden" Zo staat

het ook in de Staten vertaling, de Engelse en ook de Lutherse vertaling.

Wij zijn geroepen om Zijn deugden – het karakter van God - te verkondigen. Zijn deugden zijn: Zijn goedheid, trouw, liefde, Zijn geduld en zachtmoedigheid.

We kunnen ook zeggen: We zijn geroepen om de vrucht van de Geest in ons leven te mogen openbaren.

En die vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, geduld, zachtmoedigheid enz.

Petrus noemt dat wij geroepen zijn om Zijn grote deugden te verkondigen.

Petrus gaat verder:

9c Die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht.

Eens waren we in de duisternis maar we werden uit die duisternis geroepen. Geroepen tot Zijn wonderbaar licht.

Nu schijnt Gods licht wonderbaar over ons leven. We krijgen steeds meer licht en inzicht over dingen. Het is een ontdekkend licht, het is: Zijn wonderbaar licht.

Voor dat licht zullen wij niet bang zijn. Als het licht van de zon helder in de kamer schijnt, ziet men ook de stofdeeltjes zweven.

10 U, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen.

Hier verwijst Petrus naar een tekst uit Hosea, namelijk Hosea 1:10b waar staat:

En ter plaatse waar tot hen gezegd wordt: Gij zijt mijn volk niet – zullen zij genoemd worden: kinderen van de levende volk.

En ook Hosea 1:12 waar staat:

Zeg tot uw broeders: Ammi, en tot uw zusters: Ruchama.

Ammi betekent: Mijn volk en
Ruchama betekent: Die
ontferming ontvangt.

God heeft Zich over ons
ontfermt. En Hij ontfermt Zich
nog steeds over ons. Hij heeft
ons in Zijn ontferming
aangenomen.

Wij zijn nu: Ammi &
Ruchama : namelijk Zijn volk,
in Zijn ontferming aangenomen.

Wat zijn wij ook weer:

Een uitverkoren geslacht.
Een koninklijk priesterschap.
Een heilige natie.

Zijn eigen volk, in Zijn
ontferming aangenomen.

Gods eigen volk om in ons
dagelijks leven Zijn deugden te
verkondigen met onze woorden
en met ons leven.

De deugden van Hem, Die ons
uit de duisternis geroepen heeft
tot Zijn wonderbaar licht. We
zijn in Zijn ontferming

aangenomen. Onze God is een
Ontfermer.⁵

Wij zijn nu: Ammi & Ruchama
namelijk Zijn volk, in Zijn
ontferming aangenomen.

⁵ Psalm 116:5b